

Kirkonpalwelija

2
2010

Lakeuden kutsu

Kevään valoisuus saa meidät malttamattomina odottamaan luonnon heräämistä ja uuden vihreyden puhkeamista. Kun talvella pakkasen tunki sisään joka nurkasta, niin miten mukavalta nyt tuntuukaan huomata pitkän ja lumisen talven jälkeen kukkien työntävän nuppujaan maasta esille. Ja ihanan maan tuoksun leijuvan ilmassa.

”Tervetuloo Pohjanmaan syrämmehen Seinäjoelle mittumaarin jälkeksellä viikolla. Silloin koko kaupunki kuhisoo sakkia joka on tullu viettämähän kirkonpalvelijoiden opinto- ja koulutuspäiviä. Jos tuut junalla tai linja-autolla, heitä reppu selekähän ja lähäre lomp-simahan asemalta Lakeuden Ristiä kohore. Omalla autolla tuleva näköö kirkon jo hollin päästä, sitä kohore on he-leppo suunnistaa.”

Opiskelu ja itsensä kehittäminen on aina ajankohtaista. Tämän päivän työelämä asettaa ammatillisesti isoja haasteita ja alati muuttuvat työtehtävät luovat painetta jatkuvalle itsensä

kehittämislle. Työ ei kuitenkaan ole koko elämä. Elämä on jotakin paljon suurempaa, eikä ihmisarvoa saa koskaan mitata työn kautta. Työ on kuitenkin enemmän kuin vain keino tulla toimeen. Työn kautta ihminen kuuluu porukkaan. Parhaimmillaan työ antaa mahdollisuuksia itsensä toteuttamiseen ja luovuuteen. Mutta vaikka työ on yksi elämän kulmakivi, pitää elämään löytää muitakin arvokkaita asioita, sillä ilman niitä on vaikea jaksaa työnteon arkea.

Kirkonpalvelijoissa on myös niitä joiden työura on loppusuoralla ja eläkepäivät odottavat. Sinä joka olet jäämässä vapaaherraksi, tai -rouvaksi. Muistathan ilmoittaa eläkkeelle siirtymisestä myös SVTL-liittoon, jotta sinut poistetaan työssäolevien rekisteristä.

Hyvä työtoveri päätitpä yksin tai jonkun toisen innostamana vastata lakeuden kutsuun olen siitä iloinen. Lakeus on kutsunut ja toivon, että siinä kuuluu myös syntisten vapahtajan oma kutsu

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” Matt. 11.28

Tapaamisiin Seinäjoella

Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Tervetuloa Etelä-Pohjanmaalle!

Etelä-Pohjanmaan lakeuden pellot viheriövät jo täydessä loistossaan, kun me Kirkonpalvelijat eri puolilta Suomea kokoonnumme yhteisille opinto- ja koulutuspäiville Seinäjoelle. Hieman yli kymmenen vuotta on vierähtänyt siitä, kun edellisen kerran päivät pidettiin Seinäjoella eli vuonna 1997.

Tälläkin kertaa kokoonnumme Lakeuden Ristin tiloissa olevassa seurakuntakeskuksessa, jonne on helppo suunnistaa, sillä näkyyhän tuo Lakeuden

Ristin kellotorni kymmenien kilometrien päähän. Asemaltakin on vain kivenheiton matka juhlapaikalle.

Kuluva vuosi on myös Alvar Aalton suunnitteleman Lakeuden Ristin 50-vuotisjuhlavuosi. Rakennus on joka kerta yhtä hieno nähtävyys, näki-pä sen sitten ensimmäisen tai useamman kerran.

Päivien ohjelma koostuu ajankohtaisista asioista, joista tarkemmin tässä lehdessä. Majotus tapahtuu Lakeu-

den Ristin ja rautatieaseman puolivälissä olevassa Sokos Hotelli Lakeudessa.

Toivomme auringonpaisteen suosi-van päiviamme ja pyydämme Taivaan Isän erityistä siunausta ja varjelusta jokaiselle osanottajalle sekä matkan että päivien ajaksi.

Toivotan jokaisen jäsenen tervetulleeksi Etelä-Pohjanmaalle!

Juhlatoimikunnan puolesta

Matti Pesonen
juhlatoimikunnan puheenjohtaja

Ristin juurelle

Lakeuden Risti, Seinäjoen symboli, täyttää tänä vuonna 50 vuotta. Arkkitehtuuriltaan moderni kirkko herättää jatkuvasti kiinnostusta. Meille seinäjokelaisille tämä pyhäkkö ei kuitenkaan ole pelkästään taideteos ja kuuluisan arkkitehdin monumentti. Se en ennen kaikkea ihmisen ja Jumalan kohtaamisen paikka.

Ihmisen ja Jumalan kohtaamisesta tapahtuu paljon. Tulemme Pyhän eteen kaikine tunteinemme, kokemuksinemme, ajatuksinemme, toiveinemme ja unelminemme. Odotamme tältä kohtaamiselta paljon. Vaikka emme voi määritellä Jumalan toimintaa, tehtäväksemme on annettu luoda edellytyksiä hänen ja tavallisen

ihmisen kohtaamiselle. Siitä on kyse kirkonpalvelijoiden, pappien, kanttoreiden ja viime kädessä kaikkien seurakunnan työntekijöiden työssä.

Minulla on ilo toivottaa tervetulleiksi teidät, Kirkonpalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäiviin osallistujat, Lakeuden Ristiin ja seurakuntakeskuksen suojiin. Työ, jota teette omissa seurakunnissanne, palvelee juuri sitä tarkoitusta, jota varten kirkkoon kokoonnutaan: ihmisen ja Jumalan kohtaamista. Toivon teidän viihtyvän Seinäjoella ja saavan täältä palvelutyöhönne uusia näkyjä ja voimia.

Lämpimästi tervetuloa!

Tapio Luoma, kirkkoherra

Sydänten polvet

Hyvät seurakuntiemme kirkonpalvelijat. Olette sydämellisesti tervetulleita koulutuspäivillenne Seinäjoelle ja Lakeuden ristin tuntumaan. Kokoonntumisviikkonne Jumalan sanassa Paavali kuvailee tämän ajan päättymistä ja lainaa profeetta Jesajaa:

”Niin totta kuin elän, sanoo Herra, jokainen polvi on notkistuva minun edessäni ja jokainen kieli on ylistävä Jumalaa.” (Room. 14:11).

Kuluneen sanonnan mukaan eteläpohjalainen on itsetietoinen ja kuvia kumartelematon. Täältä löytyy kuitenkin ihmisiä jokaiseen painisarjaan; henkinen jäykkäniskaisuus on luettava luonteenviaksi niin lakeudella kuin kumpujen Suomessa.

Viasta on puhuttava senkin vuoksi, että Raamatun läpi toistuvat kertomukset polvistuvista ihmisistä. Abraham rakensi Kanaanimaahan tultuaan alttarin ja huusi avuksi Herran nimeä. Muuan spitaalinen mies lankesi polvilleen ja pyysi, että Jeesus parantaisi hänet, kertoo Markus. Ja nyt Paavali kirjoittaa kuin meihin katsoen, että ti-

linteon päivänä kaikki ihmiset polvistuvat Jumalan edessä, kuka iloiten, kuka peläten. Eipä itselle tulisi mieleen, että kaikkia ihmisiä yhdistää on Jumalan suuruuden tunnustava polvistuminen.

Polvistumisella ja polvilla on seurakunnassa tärkeä rooli. Jalkojen ja polvien huono fyysinen kunto tekee työstä vaivalloisen, jos joutuu kantamaan, kumartamaan tai kulkemaan portaissa puhumattakaan lapiotöistä. Itse muistan, kuinka aikanaan jo alttarilla polvistuminen nivelrikkoisilla polvilla nosti hien otsalle. Seurakunnan töissäkin polvien pitää olla kunnossa.

Kunnossa kirkon töissä ja kristityn elämässä. Ajattelen nyt enemmän sydämen asennetta kuin kehon asentoa. Kirkonpalvelija näkee työnsä yhteydessä hiljentyviä ihmisiä. Yksi viipyy hautakiveen kaiverretun tutun nimen äärellä. Toinen rukoilee kirkossa tai muussa seurakuntatilassa. Ehtooliskirkossa suntiot usein polvistuvat alttarille muun seurakunnan kanssa.

Hiljentyvien ja kumartavien ihmisten näkeminen on etuoikeus, sillä he

viittaavat Jumalaan, joka auttaa täällä ja joka armahtaa viimeisenä päivänä. Polvistuvia kirkonpalvelijoita sekä polvistuvia pappeja ja muita seurakunnan työntekijöitä kirkkomme tarvitsee. Jumalan eteen polvistuvalla seurakunnalla on täysi toivo pahassakin ajassa.

Vanhan rovestin polvet olivat huonot, eikä hän kyennyt enää polvistumaan alttarilla. Häneltä lienevät peräisin sanat, joille on paljon hymyilyä: ”Notkistaamme sydäntemme polvet...” Sopii tälle synnintunnustuksen kehotukselle naurahtaa vieläkin, mutta siinä on paljon viisautta. Jos keho ei tottele ja jos jäseniä särkee, tärkeintä on sydämen usko. Sydämen usko tuo vanhurskauden, tietää Paavali Roomalaiskirjeessä. Hän myös kirjoitti, että sydämen usko saa aikaan Jumalan ylistyksen valtaistuimen edessä.

Seurakunnassa työskennellessä pitää polvien olla kunnossa, ennen muuta sydänten polvien.

Sisaret ja veljet Kristuksessa, tapaa-misiin kesäkuussa Seinäjoella.

Jorma Laulaja, emerituspiispa

*Pyhä Jumala. Kiitos ihmisistä,
jotka raivaavat tietä sinulle.
Kiitos Johannes Kastajasta ja
nöyryydestä, jolla hän toteutti
kutsunsa.*

Puuttuminen epäkohtiin työpaikalla

Kaikkien työantajien ja työntekijöiden ihanteena lieenee työpaikka, jossa on hyvä ja kannustava työilmapiiri ja jossa työhyvinvoinnin arvostus on muutoinkin korkealla. Myös kirkon strategiassa on linjaus, jossa ilmaistaan tahto rakentaa kirkosta unelmien työpaikkaa.

Työhyvinvointiin vaikuttavat monet tekijät. Niitä ovat yksittäisen työntekijän kokemus siitä, miten hyvin hän suoriutuu työstään, miten sitoutunut hän on työnantajansa ja työpaikkaansa. Työhyvinvoinnille merkityksellistä on myös se, millaiset suhteet on työkavereihin ja esimieheen. Avaintekijä on myös johtaminen sekä suhteet päätöksentekijöihin ja luottamushenkilöihin. Monenlaiset työpaikan ja työyhteisön epäkohdat voivat heikentää työhyvinvointia ja estää yksilön mahdollisuuksia tehdä hyvää työtä. Sen vuoksi on tärkeää, että työpaikalla epäkohdat osataan tunnistaa ja niihin puututaan. Siksi tärkeä työhyvinvoinnin parantamisen keino on se, miten työpaikalla käsitellään ja hallitaan ristiriitailanteita.

Monilla työpaikoilla korostetaan nykyisin aktiivisen ja aikaisen puheeksi ottamisen ja puuttumisen kulttuuria. Seurakuntayhteisöissä kehittämistyötä tehneenä koen puuttumisen kyn-

nyksen olevan seurakuntien työyhteisöissä melko korkealla. Rohkeutta epäkohtiin puuttumiseen ei aina ole riittävästi.

Puuttumattomuuden kulttuurin murtaminen edellyttää asian säännöllistä, joskus pitkäänkin jatkuvaa käsittelyä työyhteisössä. Tarvitaan selkokielellä keskustelua siitä, mihin pitää puuttua, kenen pitää puuttua, miten puuttumisen käytännössä tapahtuu ja mitä seuraa siitä, jos puututaan, mutta ongelmat yhä edelleen jatkuvat.

Apuvälineeksi puuttumiselle työyhteisö tarvitsee riittävän selkeät pelisäännöt, joiden rikkomiseen jokaisella työntekijällä on lupa ja velvollisuus puuttua. Tällaisia pelisääntöjä voidaan laatia keskinäisten odotusten pohjalta esim. työ- ja johtamiskäyttäytymisestä ja siitä, miten ristiriitailanteissa toimitaan. Pelisäännöt antavat työyhteisön jäsenille selkänöjan, johon on kirjattu yhteisesti sovitut periaatteet puuttumiselle. Pelisääntöjä voidaan rakentaa esimerkiksi seuraavalla tavalla:

- sovitaan yhdessä työntekijöiden ja esimiesten kesken työpaikan hyvän työkäyttäytymisen piirteet
- kysytään, mitä itse kukin yksilönä odottaa toisten työ- ja johtamiskäyt-

täytymiseltä ja vuorovaikutukselta

- yksilöiden odotukset kootaan yhteen ja sovitaan yhteisesti koko työpaikan tasolla työkäyttäytymisen pelisäännöt
- pelisäännöt kirjataan
- tarvittaessa pelisääntöihin sitoudutaan omalla allekirjoituksella
- pelisäännöt asetetaan näkyville työpaikalle, jolloin niistä tulee arjen toiminnan ohjenuoria.

Puuttumiseen tarvitaan rohkeutta, avoimuutta ja kaikkien sitoutumista. Tärkeää puuttumisen kulttuurin luomisessa on, että työkavereilla keskenään ja esimiehillä on rohkeutta kertoa ongelmallisia ja vuorovaikutusta hiertäviä asioita suoraan asianosaisille. Yleistäminen ja koko työyhteisön syyllistäminen eivät tuota ongelmallisiin asioihin ratkaisuja. Usein yleistäminen vesittää käsiteltävän asian, ei kohdennu asianosaisiin, jolloin ongelmat jäävät yhä edelleen muhimaan. Vastuu puuttumisesta on kaikilla työyhteisön jäsenillä. Se on asia, jota ei voi ulkoistaa.

**Antti Kokkonen,
työyhteisökehittäjä, Onnenpari**

Uskalla sanoa muutokselle kyllä

Elämänvirta välillä pysähtyy. Muutos kypsyi hiljaisella tulella, kuplii ja poreilee. Sisäisen paineen kasvaessa saattaa tulvia yli ja silloin voi syntyä uusia uomia luovuuden virralle!

Muutokseen on onneksi sisäänrakennettu mahdollisuus. Yksi vaikeimpia asioita on irtipäästäminen, käsien avaaminen, luopuminen!

Kun elämässä tällaisia tilanteita tulee, jotain silloin "kuolee" sisäلتämme. "Kuolemisen" ja varsinkin maatumisen kautta muuttuu elämäkokemukset humusta vastaavaksi ja se on paras ravinto uudelle kasvulle. Aina kasvu ei ole suuremmaksi, vaan se voi olla myös pienemmäksi. Silloin voi löytyä itsestään jotain sellaista perustavan laatuista, ettei enää tarvitsekaan rakentaa niin suuria kulisseyä... vähän ja yksinkertainen riittävät onnelliseen elämään.

Muutos sattuu. Se voi myös haavoittaa ja ihminen saattaa käpertyä menetyksen kivusta ja jää kiinni. Siitä tilasta kasvaa katkeruus.

Kokemukseni on, että mitä suurempi kipu muutokseen sisältyy, sen isompi mahdollisuuksien ikkuna avautuu.

Joka kerta toisen sulkeutuessa toinen avautuu. Tuska syntyy siinä hetkessä, jolloin molemmat ikkunat ovat kiinni. Tarvitaan rohkeutta uskaltaa sanoa muutokselle "kyllä"!

* * *

Unelmilla on aina elinkaarensa ja mikäli ei päästä irti kaarensa päässä olevasta ja maahan syöksyvistä unelmista alkaa hirvittävä mutapaini.

Muutoksessa tärkeintä on antaa tilaa tunteille. Esimerkiksi suru valmistaa tietä uuteen ja kasvuvoimaiseen mahdollisuuteen.

Kyöneleet kastelevat elämästä rikkaan maaperän ja silloin uudet vihreät vesot alkavat nousta. Ne kuitenkin tarvitsevat valoa, lämpöä ja rakkautta :)

Ihmissen hyvinvoinnin kannalta juuri voimaantuminen on keskeistä ja siinä

prosesissa tunteet luovat merkityksiä. Työyhteisössä arvonto toinen toisillemme mahdollistaa hyvinvoinnin

"kestävää kehitystä".

Ukko Kärkkäinen

Olen syntynyt 4.4.1955 Oulun diakonissalaitoksella. Vanhempani antoivat kummini pyynnöstä nimen Paavo. Olen kulkenut viidenkymmenen viiden vuoden matkan sillä nimellä. Jostain syystä Paavo-nimi ei ole tuntunut itsestäni hyvältä. "Paavo parka, kovan onnen lapsi?" Ei nimi miestä kuulemma pahenna...? Tänä keväänä 2010 aprillipäivänä avasin maistraatin oven. Päivän luotettavuuden tuntien muutin nimeni juuri sinä päivänä Ukoksi. Alun perin äitini oli ajatellut, että nimekseni tulee Ukko. Nyt tunnen olevani sisäisesti kotonani.

Olen pohjimmiltani elämän ihmetelijä; välillä koen aivan ihanan onnellisia aikoja, välillä taas kuulen sisäلتäni kumisevien tykkien jylä. Kerään ihmisten selviytymistarinoita ja mielelläni kerron itsekin niitä. Täytin tänä vuonna 4.4.2010 Ukon päivänä viisikymmentäviisi vuotta, eli elän intiaanimikulttuurista katsoen hyvin merkittävää ajanjaksoa. Minun ikäisenä intiaani alkaa siirtää hiljaista tietoa nuoremalle polvelle. Tällä hetkellä koen olevani taiteilija; runoilija, mutta myöskin hyvinvointi- sekä tunnevalmennusten ammattilainen.

Kirkonpalvelijat ry:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Seinäjoella 29.–30.6. 2010

TIISTAI 29.6.2010

- 8.00 Ilmoittautuminen ja tulokahvit**
* Seurakuntakeskus
Ala-Kuljunkatu 1 A
- 9.30 Kesäpäivien avaus** 571: 1–4
* Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
* Juhlatoimikunnan puheenjohtaja
Matti Pesonen
* Hallintojohtaja Keijo Sulkko
* Kirkkoherra Tapio Luoma
* Piispa Jorma Laulaja
- 10.30 Hyvän palvelun aakkoset seurakunnissa**
* Tytti Pietilä, koulutuspäällikkö 443: 1–3
Kirkkopalvelujen Opintokeskus
- 12.00 Lounas** 474
* Seurakuntakeskus
- 13.00 Hengellisen elämän kysymyksiä**
* Piispa Jorma Laulaja 72: 1–4
- 14.00 Kahvit**
* Seurakuntakeskus
- 14.30 Epäkohtiin puuttuminen työyhteisössä**
* Antti Kokkonen, työyhteisökehittäjä
Onnenpari Oy
- 16.00 Hyvä luottamusmiestoiminta**
* Risto Voipio, kirkkoneuvos 454
* Ritva Rasila, toiminnanjohtaja, SVTL
- 17.00 Päivällinen** 474
* Seurakuntakeskus
- 18.00 Vuosikokous**
* Seurakuntakeskus, srk-sali
Ala-Kuljunkatu 1 A

KESKIVIIKKO 30.6.2010

- 8.30 Kirkon esittely**
* Lakeuden Ristin kirkko
- 9.00 Messu**
* Lakeuden Ristin kirkko
* Saarnaa piispa Jorma Laulaja
* Liturgi Tapio Luoma
- 10.30 Valokuvaus**
* Lakeuden Ristin edustalla
- 11.00 Lounas** 474
* Seurakuntakeskus
- 12.30 Oppitunti 2**
Työhyvinvointi, Tunneviisuus,
Voimaantumisen
* Seurakuntakeskus, srk-sali
* Ukko Kärkkäinen
- 15.00 Kesäpäivien päätös**
* Seurakuntakeskus, srk-sali
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
28.–29.6.2011 Mikkeli
* Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
326: 1, 7, 9
- 15.15 Lähtökahvit**
* Seurakuntakeskus

Kirkonpalvelijat ry:n VUOSIKOKOUS

pidetään 29.6.2010 klo 18.00 Seinäjoen seurakuntakeskuksessa, seurakuntasalissa. Osoite Ala-Kuljunkatu 1 A, Seinäjoki.

Esillä sääntömääräiset sekä sääntömuutosasiat. Tampereella 23.02.2010

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus
Kaarina Yli-Somero puh.johtaja
Kari Hartikainen sihteeri

Majoitus: Sokos Hotel Lakeus, Torikatu 2, Seinäjoki

Työpaikan ärsyttävät tyypit

Todennäköisesti meistä kukaan ei ole säästynyt kohtaamasta hankalaa tyyppiä. Työpaikan ihmissuhteilta ei pitäisi odottaa samaa kuin yksityiselämässä, henkinen kuormitus on melkoinen, jos vaikeita tapauksia on työpaikalla useita.

On enemmän normaalia kuin epänormaalia, että kokee jonkun työkaverinsa hankalaksi. Olemme niin erilaisia, että pelkästään luonteen piirteet voivat karahtaa yhteen.

Hyvä Minä

Työpaikoilla voi tunnistaa neljä yleisintä erilaista tyyppiä, joiden kanssa voi syntyä kitkaa vuorovaikutuksessa.

Narsisti on minävaurioinen ihminen, joka on omasta mielestään huippuyksilö. Taustalla on hyvin haavoittuva ja heikko ihminen. Narsistinen työkaveri tarvitsee ehdotonta ihailua ja on yliherkkä kaikelle kritiikille. Hän kokee muiden onnistumiset uhkana. Narsistin kanssa työskennellessä on hyvä pitää kiinni omista oikeuksistaan ja olla

jakamatta työtehtäviä, koska kiitos menee vain narsistille.

Muiden ihailua tarvitsee myös kostonhakeva ihminen, joka ei tunne itseään eläväksi ellei saa jatkuvasti huomiota. Hän voi kertoa mauttomia vitsejä, pukeutua huomiotta herättävästi tai tuoda itseään muilla tavoin esiin. Tällainen henkilö raivostuu, jos häntä ei huomata.

Passiivis – aggressiivinen tyyppi saa monen tunnollisen työntekijän karvat nousemaan pystyyn. Tällainen henkilö sanoo joojoo, mutta mitään ei tapahdu. Sopimukset unohtuvat, koska on aina kiire. Hänen keinojaan ovat vetkuttelu ja selkään puukottaminen.

Perfektionisti on henkilö joka hoitaa kaikki tehtävät aikataulussa, vastuuntuntoisesti ja ihailtavalla tarkkuudella. Perfektionisti ei pysty delegoimaan, hänellä onkin monia hyviä ominaisuuksia – myös hänen itsensä mielestä. Siksi hän neuvoo auliisti ja pyytämättä. Ja arvostelee muiden töitä – myös pyytämättä.

Mitä neuvoksi?

Kun on tekemisissä hankalan henkilön kanssa, on hyvä aina myös miettiä omia tunteitaan, miksi jonkun käytös tuntuu hankalalta.

Asiatonta käytöstä on myös kiusaaminen, huutaminen, pahan puhuminen ja tietojen pimittäminen. Jokainen työpaikalla oleva ihminen on vastuussa siitä, että käyttäydytään kunnolla. Epäasialliseen käytökseen tulee aina puuttua.

Ensisijaisesti esimiehellä on vastuu huolehtia työpaikan ilmapiiristä. Jos ongelma ei ratkea voi kääntyä työsuojeluvaltuutetun – luottamusmiehen tai työterveyshuollon puoleen.

Voimmeko vältellä työpaikoilla näitä kuvitteellisia henkilöitä.

Kari Hartikainen

P.S. Seinäjoen päville voit vielä ilmoittautua, p. 050 520 7003, kirkonpalvelijat@kolumbus.fi www.kirkonpalvelija.fi

Eläkeläisilläkö aikaa?

Tervehdykseni Teille kaikille – niin työssä oleville kuin myös jo eläkkeelle päässeille. Paljon teissä on tuttuja vuosien varrelta, jolloin olin itsekin toiminnassa mukana, mutta varmaan jo enemmän tuntemattomia, koska olen ollut eläkkeellä jo vuoden 2000 helmikuusta lähtien.

Olin Oulaisten seurakunnalla 5.12. 1966 alkaen ensin sivutoimisena siivoojana, sitten lisättiin talonmiehen ja emännän tehtävät. Sitä kesti vain muutaman vuoden, kun erilaisia toimintamuotoja lisättiin, niin siivous- sekä talonmiehen tehtäviin palkattiin uusi henkilö. Minä sain jatkaa emännän tehtävissä, josta työstä kovasti pidin.

Se oli rikasta aikaa, sai olla erilaisten ihmisten niin iloissa, kuin suruissakin

mukana. Vaikka työ oli raskasta ja päivät joskus kohtuuttoman pitkiä, ei työpaikalle ollut koskaan epämieluisia lähteä, sillä meillä keittiöllä oli ihania työntekijöitä ja koko seurakunnalla hyvä ilmapiiri. Lämmin kiitokseni heille kaikille.

Sitten siitä eläkeläisten ajasta, josta kuulee usein sanottavan, että niillähän sitä on ja onhan sitä. Kun olin nuori tyttö, ihmettelin naapurin tädin puheita, hän päivitteli, että on se kummaa kun ihminen vanhenee, niin sitä tulee niin kyhnyksi ja aikaansaamattomaksi, eihän sitä voinut mitenkään ymmärtää, mitä se sellainen aikaansaamattomuus on. Vaan onpahan jo sekin asia selvinnyt, että se taitaa olla luonnonlaki, kun ikää karttuu, niin askel lyhe-

nee, kaikki toimintomme hidastuvat ja väsymme vuosi vuodelta nopeammin, joten kyllä sitä aikaa tarvitaankin.

Jos sitten tuosta kaikesta huolimatta puhtia ja terveyttä riittää, niin harrastusmahdollisuuksia on todella paljon. Itseäni työllistää kesällä ison pihan ja puutarhan hoito, talvella sauvakävely, pitsin nylpäs sekä kutominen. Tiesittekö, että Afrikkaan on rajaton menekki mm. vauvan nutuille, myssyille ja pikkusukille? Ovat myös helppoja kutoa, vaikka televisiota katsellessa.

Taivaan Isän siunausta elämääne ja onnistuneita kesäpäiviä toivoen.

Liisa Moilanen

Hyvän palvelun aakkoset seurakunnissa

Hyvää palvelua voidaan seurakunnassa tarkastella työyhteisön sisällä, seurakuntalaisten kohtaamisessa, voidaanko meitä esimerkiksi kutsua asiakkaiksi sekä suhteessa yhteistyökumppaneihin.

Hyvän palvelun tunnusmerkkejä voisivat olla: aikuisuus, oman vastuunsa ottaminen, kohteliaat käytöstavat, toisen aito kohtaaminen ja kunnioittaminen, rinnalla kulkeminen, työnsä hyvin hoitaminen, vastuun kantaminen, toisen tukeminen, lupauksensa pitäminen työn nopeus, täsmällisyys ja luotettavuus.

Hyvä palvelu on tärkeää työyhteisössä sisäisen ilmapiirin, työssä jakamisen ja toinen toistensa tukemisen näkökulmasta. Parhaimmillaan se voi esimerkiksi vähentää sairauspoissaoloja.

Seurakunnan ydinsanoma Jumalan armosta ja rakkaudesta tulee uskotta-

vaksi, ei vain julistuksesta vaan myös hyvän ja laadukkaan toiminnan ja kohtaamisen ansiosta. Voidaan ajatella Jumalan palvelemista kirkon työssä ”sydämin, suin ja käten töin”.

Kohdatuksi ja kuulluksi tuleminen vaikuttaa kokemukseen jäsenyydestä ja sen mielekkyydestä kirkossa, vaikka läheskään kaikkien kirkosta eroamisen syynä ei ole ”huono palvelu” tai pettymyksen kokemukset.

Seurakunnan ”kilpailukykyisyys” muiden palvelujen tarjoajien rinnalla esimerkiksi leirikeskusten ja seurakuntatilojen vuokraamisessa tai tarjoilujen järjestämisessä esimerkiksi perhejuhliin ei tarkoita ainoastaan hintaa, vaan kokonaisvaikutelmaa, kuinka hyvin asia juhlan järjestäjän näkökulmasta hoidetaan. Erityisesti kahdella viimeksi mainitulla asialla on suorat talousvaikutukset seurakunnan taloudelliseen hyvinvointiin ja sen myötä työpaikkojen säilymiseen.

Kerron tästä teemasta lisää kesäkuun lopussa Seinäjoella, Kirkkopalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäivillä. Tule kuulolle!

**Tytti Pietilä, kouluttaja
Kirkkopalvelut/
Koulutuskeskus Agricola**

Minä, tuore Kirkkopalvelijat ry:n jäsen

Olen juuri keski-ikäni saavuttanut pitkänlinjan kirkkopalvelija Lohjan seurakuntayhtymästä. Alaan liittyvien kursien ja suntionammattitutkinnon lisäksi elämäkoulu ja neljän, nyt aikuisten, lasten äitinä toimiminen ovat mahdollistaneet hyvän ammattitaidon saavuttamisen. Työskentelen virkaa tekevänä suntiona Lohjan keskiikäisessä Pyhän Laurin kirkossa, jonka kellot ovat jo vuosisatojen ajan kutsuneet jumalanpalveluksiin seurakuntalaisia.

Kuten monet meistä, olen alunperin vain tullut tilapäisesti kirkkoon kesätöihin. Työni kirkkopalvelijana olen kokenut myöhemmin kutsumuksena ja olen aktiivisesti halunnut koulutautua ja kehittää itseäni tähän monipuoliseen tehtävään. Työnantajani on tämän kiitettävästi mahdollistanut.

On rikkaus toimia Jumalan rakkauden välikappaleena ja omalta paikalta käsin olla mahdollistamassa kirkkomme perustehtävää. Keskeisimpiä harrastuksiani ja samalla voimavarojani ovat liikunta ja kuorolaulu.

Olin aikoinaan lyhyellä kurssilla Jyväskylässä. Siellä kuulin ensimmäistä kertaa ”kirkkopalvelijoiden järjestöevankeliumia.” Osallistuin sitten Kuopion opinto- ja koulutuspäiville. Niistä päivistä on vielä muistona kulunut ”Vastarannankiiski” t-paita.

Kuopion päivillä koin järjestöherätyksen: ”Tää on mun juttu ja kun elämäntilanteeni antaa myöden sitoutumiselle järjestötoimintaan, pyrin sen tekemään.”

Liityin jäsenrekisteriin tarkalleen 13v 6kk 3 pv sitten ja monien vaiheiden jälkeen olen nyt tässä jatkamassa sukuni perinteitä. Sukupolvien ajan on läheiseni keskuudessa ollut eri ammattijärjestöjen aktiiveja. Muistan kun pikkutyttönä seurasin isäni ahkerointia järjestönsihteerinä. Kirjoituskoneita ei ollut varaa hankkia 1960-luvulla. Hyvin

Hyvä luottamusmies osaa asiansa

Kirkonpalvelijat ry antoi mielenkiintoisen kirjoitustehtävän: millaista on hyvä luottamusmiestyö ja hyvä luottamusmies?

Kun asiaa miettii, mieleen nousee monia kasvoja; liittomme hyviä luottamusmiehiä eri puolilta maata, suurista ja pienistä työpaikoista ja monista ammattitaitoista.

Millaisia nämä työtoveriensä luottamuksen saaneet ja itsekin tehtävään halunneet sitten ovat?

Ihan ensin luottamusmieheksi ryhtyvällä tule olla sopivia henkilökohtaisia ominaisuuksia: halua toimia yhteiseksi hyväksi, kyky olla tasapuolinen, viitseliäisyyttä opiskella työelämän pelisääntöjä kuten sopimusasioita ja työelämän suhteiden yleisiä käytäntöjä. Lisäksi hänen tulee olla kuunteleva, luotettava ja sopivalla tavalla jämäkkä. Sen verran terveesti itsekäskin on hyvä olla, ettei suostu ympärivuorokautiseksi leelian lepotuolin pitäjäksi ja uuvuta itseään ennen aikaan.

Ongelmatilanteessa olevan työtoverin kannalta hyvä luottamusmies

on sopimuksen ja työpaikan pelisääntö osaa ja toimeen tarttuva. Eli hän auttaa miestä ja naista mäessä ja paisee asiassa toimeksi mieluummin aiemmin kuin myöhemmin. Hyvä luottamusmies puntaroi asian omassa päässään, tarvittaessa liiton asiantuntijoiden kanssa niin, että asiasta syntyy ”ennuste” jo siinä vaiheessa kun tarkemmasta asian hoitamisesta työnantajan kanssa sovitaan.

Hyvä luottamusmies hoitaa oman mandaattinsa eli sen asian, mikä luottamusmiehelle kuuluu, ei esimerkiksi kaikkia seurakunnan asioita. Tämä ammattimainen asenne antaa myös vastapuolelle eli seurakunnan työnantajan edustajalle levollisen ennakkokäsityksen tulevista neuvonpidoista: tulossa on siis asioiden rauhallista ja järkevää selvittelyä tosiasioiden pohjalta, ei henkilökohtaisuuksia tai luentoja siitä, miten seurakuntaa tulisi johtaa.

Hyvään lopputulokseen pääsee yleensä selvittämällä oman tavoitteen ja asian perustelut huolella ja paikansapitävästi. Ellei vastapuoli itse ker-

ro, on tärkeää kysyä, mikä työnantajan perustelu ja intressi nihkeästi etenevässä asiassa on. Tosiasiassa useimmat neuvottelutulokset ovat osapuolten tarpeiden yhteensovittamista. Neuvottelijan (olipa hän työntekijöiden tai työnantajan edustaja) taito mitataan melkein aina siinä, miten ratkaisu levotetaan niin, ettei kumpikaan koe hävinneensä, vaan saavuttaneensa ainakin osan tavoitteestaan. Näin on syntynyt jo hyvä lähtöasetelma seuraavaa – ehkä aivan muuta asiaa koskevaa neuvottelua varten.

Osaaminen, reiluus ja luotettavuus – sekä hyvä mielikuviutus ratkaisujen rakentamisessa – ovat asioita, joita me liiton neuvottelijat pidämme arvossa. Kun luottamus on saavutettu, vastapuolen kanssa pääsee eteenpäin myös hankalammissa asioissa.

Ritva Rasila
Toiminnanjohtaja
Kirkon alojen ammattijärjestö SVTL ry

hommat kuitenkin hoituivat alkeellisin menetelmin.

Olen tämän vuoden alusta toiminut SVTL:n Länsi-Uudenmaan alueen hallituksen puheenjohtajana, sekä työpaikani varapääluottamusmiehenä. Varajäsenenpaikalta olen nyt siirtynyt kesken kauden Kirkonpalvelijat ry:n hallituksen jäseneksi. On siis monta uutta, mutta kuitenkin toinen toistaan tukevaa luottamustehtävää, samaan aikaan.

Turvalliset puitteet tehtäviin tulevat laista, asetuksista, sekä säännöksistä. Uutena ja keskeneräisenä, ystävät, kiitän jo etukäteen teitä, kun tuette minua kokematon näissä luottamustehtävissä. Teiltä kaikilta tuleva apu on ensiarvoisen tärkeää.

Nöyryyttä ja tahdonvoimaa uhkuen haluan toimia eduksi ammattikunnallemme ja kaikissa toimissani olla minulle osoitetun luottamuksen arvoinen.

Haasteena, kuten meillä kaikilla on saada yhdistykseemme lisää jäseniä, jotka mahdollistavat ja ylläpitävät järjestöämme pitkää historiallista taivalta.

Haluun nyt lopuksi tuoda erään rukouksen sisällöstä kumpuavaa merkitystä myös osaksi tätä kirjoitustani. Rukous rohkaisee meitä kääntymään Jumalan puoleen saadaksemme ymmärrystä, mitä voimme tehdä ja mitä emme voi.

Asenteitamme voimme muuttaa. Sitä ennen pitää kuitenkin kyetä näkemään minkälaisia me todellisuudessa olemme.

Esim. muutosvastaisen on vaikea tehdä pysyviä, kestäviä päätöksiä itsensä suhteen. Pyytämällä voimaa ja viisautta saadaksemme ymmärryksen milloin on tekojen, milloin ainoastaan hyväksymisen aika.

Tyyneys, rohkeus ja viisautta ovat ominaisuuksia jotka parhaimmillaan mahdollistavat elämän laatumme myös luottamustehtävissämme.

RUKOUS

Jumala suokoon meille tyyneyttä, hyväksyä asiat jotka voimme muuttaa. Rohkeutta muuttaa mitkä voimme ja viisautta erottaa nämä toisistaan.

Lohjalla 3.5.2010

Tuula Tuominen, suntio

Seurakunnissa kaikki hyvin ?

Elämme eriskummallisia aikoja. Tai-vaalta tulee tuhkaa ja tulikiveä. Maa järkkyy jalkojen alla eri puolilla maailmaa. Ja euroalueella järkkyy talous. Euro – tuo niin vahvaksi ja horjumattomaksi väitetty – on osoittanut heikkuutensa. Kymmenen vuotta siinä meni. Eurofanaatikot saivat sokeasti valuuttansa nimeen vanhoa. Brittien vasta-vaalittu hallitus rauhoittaa kansaa tiedotusvälineissä: euroon ei siirrytä, rauhoittukaa. Ruotsin kuningashuone samoin, vaikka sikäläinen pääministeri vielä tuossa vähän aikaa sitten halusi-kin vaihtaa kruunun euroon. Vaan tuskinpa enää.

Monennäköisiä selittäjiä on ilmestynyt kuvaruutuun, kuinka tässä nyt näin kävi. Yhtäkkiä ei ole osattu kontrolloida taloutta. Suomalaisten tulee alistua kaikennäköiseen turhapäiseen: kurkun mallista ja tervan teosta lähtien. Mutta yksittäisen valtion kuriton talous saa porskuttaa rauhassa?

Toukokuussa STTK:n tulevaisuusseminaarissa Suomen Pankin pääjohtaja Erkki Liikanen esitteli laskelmia ja tau-lukoita, joiden mukaan Suomen talous oli kevään kuluessa ollut jo aavistuksen verran nousuun päin. Vienti oli lähte-

nyt hissukseen vetämään ja työpaikkojen määrä oli lähtenyt kasvuun. Mut-ta sitten tuli tämä Kreikan kuralla oleva talous, jonka pelätään imaisevan koko euroalueen mukanaan.

Nyt lainaamme Kreikalle järjestömän suuren summan verran rahaa. Summa on omalle ymmärrykselleni liian suuri. Tuolla rahalla olisi kuulemma maksettu Suomen velka ja laitettua saman ver-ran vielä sukanvarteenkin. Reumasai-raaloita olisi pelastettu satamäärin. Kiltisti maksetaan ja yhä suurempi on se joukko, joka epäilee saadaanko rahaa koskaan takaisin. Olen muutaman ys-tävän kanssa ajatellut, että lähden tal-vella katsomaan tuon velaksi antama-ni vastaavan arvoisen tontin Kreikasta. Sillä saattaa kuulemma saada ihan hy-vän kokoisen tontin. Ja vieläpä ranta-pyyhkeen kaupan päälle.

Näyttää siis siltä, että Kreikan vuok-si saamme odottaa talouden kasvua vielä tovin. Ruhtinaallisia palkankoro-tuksia lähitulevaisuudessa ei kannata odotella. Ei siis auta muu, kuin keskity-tä työskentelyolosuhteisiin. Mikä tee-kee työstämme viihtyisää? Kuinka jak-samme paremmin paineiden alla? Tä-mä kaikki on itsellemme tärkeämpää

kuin arvaammekaan.

Kirkon työolobarometri 2009 kertoo, että seurakunnissa työntekijät voivat hyvin, kiusaamista ei esiinny ja ihmi-sillä on turvallinen olo. Tätä minä en ymmärrä. Kentältä viestitetään jotakin ihan muuta. Kerrotaan kiusaamisesta, sanotaan, että esimiehet eivät ole teh-täviensä tasalla yms. Mikä tällainen ba-rometri on, joka puhuu eri asioita kuin mikä todellisuus on? Kysytäänkö meil-tä vääriä asioita? Osaammeko vastata kierommin kuin kysyjät esittävät kysy-myksiä? Jos näin, miksi haluaisimme kaunistella asioita? Nämä ovat asioita, joista tulee keskustella. Jäsentemme hyvinvointi ja jaksaminen työpaikoilla on liitollemme erittäin tärkeä asia, sen vuoksi haluamme pitää hyvää huolta jäsenistämme.

Tavataan kesällä Kirkonpalvelijoiden opinto- ja koulutuspäivillä 29. - 30.6. Keskustellaan siellä meille tärkeistä kysymyksistä.

Toivotan siunausta ja valoa alkaneeseen kesään.

**Tiina Heino, puheenjohtaja,
Kirkon alojen ammattijärjestö SVTL**

Lähetystyötä ! ?

Onko se kirkkoherra itse, täällä Kän-tty-Koponen sosiaalitoimistosta, Päi-vää !

Hyvää päivää, mitä kuuluu ?

Kun meille on tulossa kuusi kenia-laista ja niille pitäis töitä saada niin aja-teltiin että jos seurakunnassa...

Niin.....niin..öhöm..täytyy seurakun-tamestarilta kysyä jos...

Kyllä niille sisätyökin kelpaa, vaikka keittiössä ja silleen.

Niin ja voisihan kysyä Peltoselta. Hän on lähetystoimikunnan puheen-johtaja ja ison maatilan omistaja. Näin keväällä varmasti olisi...

Me kysyimme ja hän sanoi kannat-tavansa pakanatyötä mutta niin että käännytettävät ovat kaukana, siis Afri-

kassa joten...

Vai niin... vai niin jospa puhun hau-tausmaan puutarhurille...

Olemme ottaneet yhteyttä ja hän sa-noi pelkäävänsä haravien ja lapioiden hävikkiä joten...

Voi voi.. emmehan me rasisteja ole ja pois ennakoluulot kerta kaikkiaan.... Voisimmeko ensi viikolla palata asiaan niin.. Kertokaa terveisiä ja ter-vetuloa...

Mitä sanon heille ?

Sanokaa että teemme kaikkemme täällä seurakunnassa. Onhan meillä vankka lähetyskannatuskin. Ja sano-kaa että "maassa maan tavalla", niin tullaan varmasti toimeen.

En minä voi sanoa että maassa

maan tavalla. Nehän rupeavat ole-maan kuin me täällä Suomessa, etui-lemaan, heittelemään roskia ja varas-telemaan ja ...silleen.

No ei sitten. Toivottakaa siunausta ja ...ja ...silleen.

Kiitos, palataan heti maanantaina asi-aan.

No palataan ! (itsekseni: Voihan Pie-tari ! Mitä ne tänne tunkevat ja sotke-vat vielä seurakunnan työilmastoa. Mi-tä nyt lähetysväkikin sanoo, kun paka-noista alkaa riesaa olla.)

coda: niin sai pyhä Byrokratius ää-nettömän viestin ruveta rakentele-maan säännöistä ja lakialioista esteitä rutiinia häiritsevälle toiminnalle.

Snap

Vuorovaikutus ja luottamus paikallisessa yhteydenpidossa

Kirkon sopimusjärjestelmää on suunnitelmallisesti kehitetty viime vuosina niin, että soveltamisen ja päätöksenteon painopistettä on siirretty seurakuntatasolle. Aivan erityisesti tämä koskee palkkauksen määrittelyä, mutta myös työaikamäärysten paikalliset sovellutukset ovat lisääntyneet (mm. työaikapankki).

Kirkon alan neuvottelutoimintaa ja neuvottelumenettelyjä sääntelevä Pääsopimus uudistettiin viimeksi käydylä neuvottelukierroksella. Siinä täsmennettiin ja selkeytettiin keskustalla käytäviä sopimus- ja tulkintaneuvotteluja koskevia määräyksiä, mutta aivan erityisesti palkallistason täytäntöönpanoneuvotteluja ja tulkintaneuvotteluja ja niiden välistä rajanvetoa.

Yleissopimuksen tilalle neuvoteltiin ja sovittiin uusi Kirkon yhteistoimintasopimus, joka koskee työnantajan ja henkilöstön väliseen yhteistoimin-

taan ja työsuojelun yhteistoimintaan. Uudessa sopimuksessa korostetaan asioiden yhteistoiminnan tavoitteiden kannalta riittävän ajoissa tapahtuvaa käsittelyä ja niistä tiedottamista. Työsuojeluvaltuutetun ja varavaltuutettujen asemaa ja kouluttautumisoikeutta vahvistettiin ja yhteistoiminnallisuutta ylipäänsä korostettiin.

Luottamusmiessopimuksen mukaisilla pääsopijajärjestöjen luottamusmiehillä on jo ennestään merkittävä asema seurakuntatason paikallisessa toiminnassa Kirkon luottamusmiessopimuksen mukaisesti sekä Pääsopimuksen ja Yhteistoimintasopimuksen käytännön toiminnassa.

On siis perusteltua sanoa, että kirkon henkilöstöhallinnossa paikallinen toiminta on noussut merkittävään asemaan kun samanaikaisesti keskitetty sopimis- ja neuvottelujärjestelmää on kevennetty. Valtaa ja samalla myös siis vastuuta on siirretty paikallistasolle. Yhteistoiminta vaatii sen osapuolilta niin työnantajapuolella kuin työntekijäpuolella oikeaa asennetta, vuorovaikutustaitoja ja tahdikkauttakin. Vanha tuomarinohje sanoo, että hyvä tuomari on parempi kuin huono laki. Vastavasti voi todeta, että hyvätkin pykälät kääntyvät huonoiksi huonon soveltajan käsissä. Hyvän keskustelu- ja vuorovaikutusilmapiiriin luominen seurakuntatasolla on onnistuneen yhteistoiminnan kulmakivi. Hyvä vuorovaikutusilmapiiri tarkoittaa rehellisyyttä, avoimuutta, luottamusta sekä oman ja kumppanin toimivallan rajojen ymmärtämistä ja sovitusta kiinni pitämistä. Ei ole huono sääntö, että toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailee. Hyvä vuorovaikutusilmapiiri ei synny siitä, että yhteisymmärryksen saavuttamiseksi olisi toisen tai kaikkien voitava poiketa säännöistä ja määräyksistä. Luottamus syntyy vain sillä, että ymmärretään ja kunnioitetaan sitä, mikä

on keskustelu- ja neuvottelukumppanin mahdollisuuksien puitteissa ja vallassa. Luottamuksen rakentaminen vie vuosia, mutta se menetetään hetkessä.

Seurakuntien edessä olevat haasteet niin taloudessa kuin henkilöstöhallinnossa ja –politiikassakin ovat niin suuret ja vaativat, että luottamusmiehiksi ja työsuojeluvaltuutetuiksi ja heidän varahenkilöikseen soisi hakeutuvan jatkossakin henkilöstön parhaiden naisten ja miesten, joilla on valmiudet hyvään vuorovaikutukseen niin edustamansa henkilöstön suuntaan kuin suhteessa työntäjän edustajiin. Tätä menestyksellinen paikallinen toiminta edellyttää. Myös virka- ja työehtosopimuksissa on koetettu ajankäytöstä, koulutuksesta ja palkkioista sovittaessa ottaa huomioon lisääntyneet haasteet ja vaatimukset.

Risto Voipio
Sopimusjohtaja
Kirkon työmarkkinalaitos

Herra, olen saanut paljon anteeksi. Olet päästänyt minut vapaaksi. Olet antanut minulle uuden mahdollisuuden. Herra, auta minua suhtautumaan toisiin niin kuin sinä suhtaudut minuun. Auta minua suhtautumaan toisten tekemiin virheisiin lempeästi. Ohjaa minua näkemään toisissa se mikä on hyvää. Pehmitä sydämeni, niin että osaisin antaa anteeksi.

– Mittepä oot mieltä siitä, kun Suomeen tulloo ulukomaelta rosvoporu koeta varastelemmaa?

– Onhan se sekkii vuan viärin. Kyllä pitäs nekkii hommat antoo olla vuan suomalaisilla.

Taivaan ja maan luoja.
Sinä olet antanut meille kauniin maan ja maailman.
Niihin olet kätkenyt myös tehtävän viljellä, mutta myös varjella.
Olemme vuosituhanten saatossa olleet itsekkäitä
ja niinpä maailma huokaa ahneutemme keskellä.
Anna meille halua rakentaa elinolosuhteita kestäväällä tavalla
kaikille ihmisille tällä yhteisellä Telluksella.
Suuren kauneus julistaa sinun kunniaasi ja kirkkauttasi.
Herätä meidät kiittämään sinua kaikista lahjoistasi,
joita meille joka päivä annat.

Kirkonpalvelija

N:o 2/2010 – 57. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350 €
1/2 sivua	200 €
1/3 sivua	150 €

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Suomen Graafiset Palvelut Oy
Taitto: Jarmo Salonen
aineisto@graafisetpalvelut.com
Seuraava lehti ilmestyy 09/2010.

ISSN 0 355-8258